

Betoog Jeugdzorg, Wmo en PGB

Het is zover, we staan aan de vooravond van de overgang van de WMO en de jeugdzorg naar de gemeente.

“Bij een transitie (overgang) waar we middenin zitten is er altijd sprake van een transformatie (omdenken).”

Dit eerste, is een proces wat je in een tijdspad kunt wegzetten. Dit laatste is een proces wat niet te plannen valt. Daar begin je aan, zonder dat je weet waar het eindigt. Er is geen stip op de horizon, wel een vlek, een richting die we inslaan.

De verandering van zorg is iets wat veel burgers zorgen baart, ook de snelle invoering van de wet WMO en de jeugdwet geeft geen vertrouwen. Dat heeft o.a. tot gevolg dat in juridische zin de inzage termijn voor de burgers van de beleidsplannen en verordeningen ingekort gaat worden, hoewel er voor de gebruikers veel op het spel staat. (Raadsvoorstel, pag. 9, juridische aspecten).

Dit vindt de SP niet wenselijk en we pleiten er dan ook voor om de burger de mogelijkheid te geven hun bezwaren hierop kenbaar te kunnen blijven maken, ook na invoering van de wetten per 1-1-2015. Of dit via sociale media en kranten extra te communiceren dat deze termijn is ingekort en de reden hiervan.

wat betreft de Jeugdzorg en PGB's:

“Naast dat er oprecht ook heel veel dingen goed gaan, in de jeugdzorg komen er ook altijd ergens kinderen tussen wal en schip terecht, hier is ook in 2015 nog geen kant en klare oplossing voor.”

Voorbeeld 1:

Er was altijd al jeugdzorg thuis. Vanaf haar twaalfde uit huis geplaatst op vrijwillige basis. En nu, na een jaar intensieve behandeling richting zelfstandigheid in de specialistische jeugdzorg, is ze klaar om een stap verder te gaan. Naar de begeleid kamer wonen in de 24-uurshulp.

**Toch is er een probleem wat haar doorstroom en ontwikkeling belemmert.
Haar leeftijd.....**

Ze is 16, met een half jaar (verkorte) behandeltime is ze 16,5 als ze zelfstandig op kamers zou moeten....

Dat is knap lastig een kamer vinden en behouden als je 16.5 en leerplichtig bent. Lichtere hulp kan ze sowieso krijgen tot haar 18de, het loopt vast op het geld. Ze is vrijwillig geplaatst en ouders zijn niet in staat om haar financieel te ondersteunen.

Met als gevolg dat ze een dure 24 uren plek onnodig bezet houdt, terwijl ze met ambulante hulp (op afspraak) en, een via een andere weg, beschikbaar gestelde woonplek juist lichtere zorg kan krijgen. Dat scheelt duizenden euro's. Ook kan ze zo in de buurt van het eigen netwerk wonen.

Dit is 1 voorbeeld uit velen die in deze situatie zitten.

De SP vraagt zich af,

1. Welke mogelijkheden zijn er in 2015 voor een achterdeur, de soepele stap terug vanuit zware naar lichtere zorg?
2. Hoe wordt er door de gemeente bijgedragen aan het uitgangspunt van staatsecretaris van Rijn "dat ieder kind in 2015 de zelfde hulpverlener houdt" Bijvoorbeeld bij veranderen van woonplaats, zeg Groningen naar Uithuizen? Hoe kan de ontslagen jeughulpverlener "dezelfde" hulp nog blijven bieden aan de client?
3. De voormalige toegang tot BJZ vindt plaats via de GGD in de CJG's. Er komen ook professionals van bijvoorbeeld Accare, de Novo en Elker op straat te staan, Wat doet de gemeente in het algemeen om bij te dragen aan het van werk-naar-werk principe voor de verschillende zorgmedewerkers als de zorg over gaat naar de gemeente?
4. Hoe breed is de inzet van specialistische kennis binnen de cijg's en de toegang tot de jeugdzorg?
5. Als het gaat om schoolverzuim en vroegtijdige schoolverlaters is de Leerplicht ambtenaar en eventuele rebound voorziening meegenomen? (school voor schoolverlaters)

6. Verordening jeugdhulp Punt 6,

Een persoon uit het sociale netwerk krijgt minder uitbetaald voor diensten PGB. Mag dat, is dat niet een vorm van ongelijke behandeling ?

Na de jeugdzorg:

Want 18 zijn op papier en 18 zijn in je hoofd kan een wereld van verschil zijn

Nog een voorbeeld:

Beiden de 18 gepasseerd en toen ze 18 werden ook de jeugdzorg op eigen initiatief gedag gezegd rond November vorig jaar, eindelijk eigen baas.

Dat ging goed tot December en escaleerde begin Maart, Nadat ze een miskraam kreeg en ze samen echt op straat kwamen te staan. Met een kleine studiefinanciering voor levensonderhoud 400 euro per maand voor twee mensen. Zonder vaste woon of verblijfsplaats.

De schulden lopen zeer hoog op, (zorgverzekering,boetes, telefoonabonnementen,etc.) Ze zijn afhankelijk van de goodwill van anderen. Er zijn dagen dat ze geen eten of een slaapplek hebben.

Ook zij zijn niet heilig en hebben hier een eigen aandeel in. Ze hebben verkeerde keuzes gemaakt, daar zijn ze zich terdege bewust van. Daardoor is er sprake van schaamte die erover praten en hulp vragen moeilijk maakt.

Maar.... op het moment dat ze het echt niet meer wisten kwamen ze naar hun oude jeugdzorggroep. Ik werk op die groep, samen met collega's hebben we besloten hun wel te helpen. Dan maar als ondersteuning vanuit een netwerk wat we eigenlijk niet zijn.

Op het moment dat haar gevraagd wordt of ze ook urgentie aangevraagd heeft bij de woningbouw nu ze dakloos zijn, en ze me met grote ogen kijkt en zegt; "maar ik weet helemaal niet hoe dat moet", En hij verteld dat hij al een jaar geen id-kaart heeft, zonder id-kaart ben je niemand. En als hij die heeft nog niet weet waar ze moeten beginnen Dat ze zeggen dat ze niet weten hoe hoog hun schulden zijn en hoe ze het ooit af moeten betalen en dit geen eerste prioriteit is

Ze hebben geen goed netwerk, ze hebben alleen elkaar. En weten simpelweg niet hoe het werkt, met al die instanties, nu krijgen ze te horen dat ze te jong, oud of ongeschikt zijn.

“Net 18 dachten ze " eindelijk van jeugdzorg af" nu bijna 19 verzuchten ze," was ik nog maar 17 dan had ik nog jeugdzorg.”

7. Waar kunnen jong volwassenen in een soortgelijke situaties straks in Eemsmond terecht?
8. Over mantelzorg door kinderen onder de 18 jaar, staat niets in de verordening, wordt dit aspect verwerkt in de beleidsnotitie over mantelzorg?
9. Per 1 januari 2015 geen mantelzorg compliment van uit de Rijksoverheid, gemeenten zelf verantwoordelijk hiervoor, wat betekent dit voor de mantelzorgers in Eemsmond. (VNG en Mezzo maken hier een richtlijn voor die in 2014 klaar zou zijn)

Er wordt wel eens beloofd dat er geen kinderen, en mensen in het algemeen, tussen wal en schip zullen vallen. Helaas, dat gebeurt al jaren en gaat met de komst van de zorgplicht voor gemeenten ook niet veranderen.

Er zullen altijd en overal een aantal kinderen geboren worden met een ziekte, stoornis of syndroom.

Er zullen altijd en overal een aantal ouders zijn die uit onmacht of onkunde hun kinderen in gevaar brengen. En vergeet niet, ouders zijn ook iemands kind.

Er zullen altijd en overal een aantal kinderen zijn die te maken krijgen met seksueel misbruik, verslaafd raken aan drank en drugs, verwaarloosd worden of op boevenpad gaan.

En het is een feit dat er altijd een aantal mensen zijn die op de vraag: "heb je ooit kind kunnen zijn" Nee zullen antwoorden.

Dat is de realiteit

Daarom het dringende verzoek aan de gemeente om daar waar nodig buiten de kaders, in het belang van de mens te denken.

Ons advies is en blijft:

- Zorg er ook voor dat de stoelendans niet alsnog in 2016 begint en dit enkel een jaar van uitstel is.
- vinger aan de pols, dus regelmatig de procedures evalueren, wat gaat goed, wat kan beter. In de verordening WMO staat bij art. 19 pagina 7 1 x per 4 jaar. Dit lijkt de SP erg weinig gezien de grote verandering van zorg die momenteel in gang wordt gezet.
- Goede klachtenafhandeling, en klant tevredenheidonderzoek als onderdeel van de evaluatie. Dit is een kans om je werkwijze te verbeteren!
- Probeer de overgang van de hulp zo soepel mogelijk voor de hulpvrager te laten verlopen. Dat vraagt samenwerking en maatwerk.
- De ontwikkeling en veiligheid van een kind mag nooit in het geding komen. Ga uit van het belang van het kind, financiën mogen hierin geen belemmering vormen.

Dat de gemeente Eemshaven er alles aan gaat doen om naar eer en geweten het jeugdzorg, WMO en PGB beleid vorm te geven daar twijfelen wij niet aan.

Geen gemakkelijke taak. Ook omdat er sprake is van samenwerkingsverbanden tussen de BMW-gemeentes. Onze hartelijke dank hiervoor.

De inzet van iedereen om de transitie soepel te laten verlopen, daar mag ook wat tegenover staan; namelijk dat de zorgverleners en met name de bestuurders van de zorg instellingen, ook niet het oneindige voor de zorg mogen vragen.

“Eerlijk geld voor eerlijk werk.”

De SP vind dat organisaties aangesproken moeten worden op hun verantwoordelijkheid, en dat er zondig gesanctioneerd wordt.

Graag de maximale, ook juridische mogelijkheden benutten die er zijn.

In dit kader kunt u ook de motie zien over topinkomens in de zorg die we bij deze indienen. (samen met Gemeentebelangen en Christen Unie) Als de kwaliteit en continuïteit van de zorg afneemt omdat er veel ontslagen vallen op de werkvloer, terwijl de top een salaris krijgt, boven de Balkenende norm, dan is er iets niet in de haak!